

Pintes Gábor

A minőség illúziója és az illúzió minősége

TARTALOMJEGYZÉK

■ Korpás Árpád: Könyv a pozsonyi „boldog békeidők” építészetéről	2
■ Pintes Gábor: A minőség illúziója és az illúzió minősége	3
■ Petres Csizmadia Gabriella: Beszélgetés Bárczi Zsófiával, a Közép-európai Tanulmányok Kara új dékánjával	4
■ Tarcsi Zsuzsanna: Lezajlottak a XVI. Vámbéry-napok	5
■ Klemen Terézia: Május hónap jeles napjai és ünnepei	6
■ Audi Dávid: A Katedra folyóirat története (9. rész)	7
■ Albert Sándor: Jó pedagógus nélkül nincs jó iskola	8
■ Veress Tamás: Széles társadalmi összefogás a minőségi oktatásért	9
■ Ladnai Attiláné Szerencsés Anita: A pedagógia napos oldala	10
■ Szijártó Adrienn: Két lábon járó kommunikáció (2. rész)	12
■ Kövecsesné Gósi Viktória: Környezeti nevelés játékos módszerekkel	15
■ Borbély Diana: Változások az Állami oktatási programban és annak dilemmái az óvodai képzésben	19
■ Komjáti Ilona: A mozgásfejlesztés fontossága az óvodáskorban	21
■ Kele Ildikó: Pünkösöd az óvodában	23
■ Szanyi Nóra: Olvasóvá nevelés mesékkel, avagy hogyan motiválni a kisiskolásokat az olvasás megszerettetésére (2. rész)	25
■ Talpaš Kamarás Eszter: A szóelemzés elvének gyakorlása 5. osztályban	27
■ Zolczer Péter: Nyelvtanulási stratégiák (1. rész)	28
■ Hajduné László Zita: Az iskolai testnevelés mint a nevelés színtere az elhízott tanulók szemszögéből	29
■ Csicsay Alajos: Látunk-e még, fecskemadár?	30
■ Brutovszky Gabriella: Kreatív csapatépítő játékok	32
■ A Legkreatívabb iskolai rendezvény pályázati anyagai	33
■ Iskolahírek	34
■ Szabó Katilla: Amíg nem késő...	36
■ Házunk tája	37

Az utóbbi két évben a szlovákiai egyetemeken végigsöpört komplex akkreditációs folyamat egyik újdonsága, illetve vívmánya kellett volna, hogy legyen az intézmények működését szabályozó minőségbiztosítási rendszerek kidolgozása, prezentálása és a gyakorlatba való átültetése. Hogy miért is kezdem mondanivalómat olyasmivel, ami a felsőoktatást érinti és nem követelménye a köznevelés és közoktatás világának? Nem vagyok jó, de még csak látnok sem. Az utóbbi évek (évtized) általános és regionális tendenciáit figyelve arra a következtetésre jutottam, hogy a minőségbiztosítási rendszerek szüksége hamarosan eléri az alap- és középiskolák világát is. Nem lenne ebben semmi rossz, ha ettől a mindennapi edukáció jó és még jobb lenne. A probléma viszont ott kezdődik, hogy az egyetemek által kidolgozott minőségbiztosítási rendszerek is inkább egy formális követelménynek való megfelelést jelentettek, semmint valamiféle gyakorlati innovációt. Rövidre fogva ott folytathatnám, hogy a sokszor emlegetett ESG kritériumok alapján megfogalmazott minőség szinte kizárólag az edukáció cél és tartalmi dimenzióját definiálja. Mindez persze logikusan is hangzik, mivel a nevelő-oktató munka csakis ezen területét lehet objektív módon tervezni, megfogalmazni.

Az egész komplex, globális, egységes és objektív minőségbiztosítási rendszer akkor kezd el sántítani, ha az összképbe bekomponáljuk a *hogyan, miért, kit, kivel stb.* kérdéseket is. Mindezek miatt nem férhet kétség ahhoz, hogy a MINŐSÉGnek vannak objektív és szubjektív változói, feltételei is. Az egzakt módon kimutatható „minőség”, mely felszínre kerül, gyakran csalóka, s esetleg önámításhoz/önbecsapáshoz is vezet. Sokkal lényegesebbek azok a szempontok, melyek a tényleges minőség mélységet adják, és legtöbbször rejtve ma-

radnak. Meggyőződésem, hogy minőségi edukáció (nevelés és oktatás) igazából belülről fakad. A rendszer, az iskola és a pedagógus belsőjéből. A minőség soha nem lehet külső kényszer eredménye. Sokkal inkább igény és felelősségtudat, tudatos törekvés a lehető legjobb eredmény elérésére. Csíkszentmihályi Mihály, magyar származású pszichológus fogalmazta meg a „Flow” élmény elméletét és gyakorlatát, mely jól kifejezi azt a (lelki)állapotot, amikor valami értelmes és minőségi munkára törekszünk. Hiszem, hogy a minőségi munkát végző pedagógusok is ezt az állapotot élik meg, amikor úgy értékelik egy-egy órájukat: „nos, ez tényleg jó volt”. Illúzió lenne azt hinni, hogy minden egyes óra meghozhatja a „Flow-t”, mivel mindez nagyon soktényezős történet. Viszont az arra való törekvés, a minőségben való végtelen hit gyakran valósággá válthatja eszményünket.

A Katedra Társaság elnökeként keresni, vizsgálni, kutatni kívánom azokat a lehetőségeket, melyek előmozdítják és valósággá teszik a minőségi edukációt a köznevelésben és közoktatásban. A Katedra Társaságot nem szükséges újrailleszteni, mivel jelenleg is a fent említett célkitűzések éltetik. Inkább egy magasabb sebességi fokozatba kívánunk kapcsolni, hogy munkánknak több súlya lehessen. Ezért is áll szándékomban a Katedra Társaságot kiegészíteni olyan szakemberekkel, szaktekintélyekkel, akik úm. lefedik a köznevelés és közoktatás világát, és szakmai tapasztalatukkal, munkájukkal segíthetik a tényleg minőségi pedagógiai praxis megvalósulását. Nem titok, hogy a jelen társadalomnak óriási morális és egyben anyagi adóssága van a pedagógustársadalommal szemben. Mindez persze csak akkor igazolható, ha a mérleg másik oldalán minőségi munka és eredmény van. Legyen ez a célunk, és ne egy illúzió!